

Vročitev pisanj - Madžarska

To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozorjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice: [en](#) [hu](#).

KAZALO

- 1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?
- 2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?
- 3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?
- 4 Poizvedbe o naslovu
 - 4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?
 - 4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?
 - 4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?
- 5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?
- 6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?
- 7 Nadomestna vročitev
 - 7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?
 - 7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?
 - 7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?
 - 7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?
- 8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)
 - 8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?
 - 8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

- 8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?
- 9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?
- 10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?
- 11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

V zakonu III iz leta 1952 o civilnem postopku (v nadaljnjem besedilu: zakon III iz leta 1952), ki ureja civilne postopke in vsebuje referenčne določbe o izvensodnih postopkih, je določeno, da se sodna pisanja praviloma vročajo po pošti.

Namen vročanja uradnih pisanj je naslovnike obvestiti o vsebini pisanja, vendar na način, ki pošiljateljem omogoča dokazati, da je bilo pisanje poslano naslovniku. Zabeleženo mora biti samo dejanje vročitve, datum vročitve in njen izid. Uradna pisanja je mogoče poslati s priporočeno pošto s povratnico, ki je posebej namenjena takemu načinu vročitve.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

V zakonu CLIX iz leta 2012 o izvajanju poštnih storitev (v nadaljnjem besedilu: zakon CLIX iz leta 2012) je določeno, da so pisanja, ki jih je treba uradno vročiti, tista, pri katerih imajo pošiljanje, vročitev (ali poskus vročitve) ali datum vročitve po zakonu pravne posledice, tista, na podlagi katerih se računajo zakonski roki, ali tista, ki so v zakonu določena kot uradna pisanja.

V zakonu III iz leta 1952 je določeno, da je treba nujno vročiti naslednja pisanja v pravnih postopkih:

- (a) sodbe strankam;
- (b) na sojenju izdane odredbe – stranki, ki na sojenje ni bila ustrezno vabljena;
- (c) med sojenjem izdane odredbe v zvezi z določitvijo novega roka ali odredbe, ki jih je mogoče izpodbijati s posebno pritožbo – stranki, ki se ni udeležila sojenja;
- (d) odredbe, izdane zunaj sojenja – zadevni stranki;
- (e) vse odločbe, izdane v postopku – osebi, v imenu katere je tožilec ali oseba ali organizacija, pooblaščenca v skladu z ločenim zakonom, sprožila postopek.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Za vročitev pisanj sta pristojna sodišče in izvajalec poštnih storitev, vsak v skladu s predpisi, ki veljajo zanj.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Sodišču tega ni treba storiti, vendar ni izključeno, da ne bi na primer preverilo trenutnega naslova družbe, kot je vpisan v poslovnem registru, in ustrezno poskrbelo za vročitev.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Naslov prebivališča fizičnih oseb:

Na Madžarskem osrednji register naslovov prebivališč vodi *Közígazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala* [osrednji urad za upravne in elektronske javne storitve] (v nadaljnjem besedilu: KEKKH); naslov: H-1450 Budimpešta, Pf.: 81., telefon: +36 14523622, telefaks: +36 14556875, e-naslov: nyilvantarto.hivatal@mail.ahiv.hu, spletno mesto: http://www.kekkh.gov.hu/hu/adatszolgaltatas_szemelyi. Navedeni register je mogoče uporabiti za iskanje naslova posamično opredeljenih oseb. Vlogo lahko vložijo fizične osebe, pravne osebe ali osebe brez statusa pravne osebe, če upravičijo namen in pravno podlago uporabe podatkov.

Pisno vlogo je mogoče osebno vložiti na območnem uradu, pristojnem v kraju stalnega prebivališča ali dejanskega prebivališča (statutarni sedež ali kraj poslovanja) osebe, ki zahteva podatke, ali dejanskega prebivališča zadevne osebe, ali na oddelku KEKKH za osebne storitve za stranke (poštni naslov H-1553 Budimpešta, Pf. 78.), če območni urad podatkov ne more zagotoviti ali jih iz tehničnih razlogov ne more zagotoviti dovolj hitro, ali v tujini na madžarskem predstavništvu, pristojnem za naslov prebivališča v tujini (seznam takih uradov je na voljo tukaj).

Vloga mora vsebovati:

- podatke o vlagatelju, ime, naslov, statutarni sedež ali kraj poslovanja vlagatelja ali njegovega predstavnika;
- natančen popis zahtevanih podatkov;
- namen uporabe podatkov;
- osebne podatke fizične osebe, s katerimi je mogoče osebo, navedeno v vlogi, natančno opredeliti (ime, kraj in datum rojstva, ime matere), ali ime in naslov prebivališča, kot je znan vlagatelju (ime okrožja, ime javnega območja, hišna številka).

Pisanja, ki jih je treba priložiti vlogi:

- pisanje, ki upravičuje pravno podlago uporabe podatkov;
- potrdilo, da je vlagatelj pooblaščen za zastopanje, če vlogo vlaga v imenu druge osebe (izvirnik pisnega pooblastila ali overjen izvod pooblastila). Pooblastilo, izdano v tujini, mora biti uradni dokument ali overjena zasebna listina, opremljena s potrdilom o pristnosti (apostille), razen če mednarodna pogodba določa drugače. Praviloma je pisanje, izdano v jeziku, ki ni madžarščina, sprejemljivo le, če mu je priložen overjen prevod.

Za vodenje postopka je treba plačati takso za upravne storitve:

- za pridobitev podatkov o 1–5 osebah: 3 500 HUF;
- za pridobitev podatkov o več kot petih osebah: število zadevnih oseb, pomnoženo s 730 HUF/posamezen podatek.

Če je vloga vložena iz tujine ali prek madžarskega predstavništva v tujini, ki je pristojno za kraj vlagateljevega prebivališča, je treba pristojnemu madžarskemu predstavništvu v tujini pozneje plačati konzularno takso.

Družbe:

Najpomembnejši podatki o družbah, vključno z naslovom, so brezplačno na voljo v madžarščini v poslovnem registru, na spletišču: <https://www.e-cegjegyzek.hu/>.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Iz Uredbe ne izhaja jasno, ali zaprosila glede ugotavljanja naslova prebivališča spadajo na področje uporabe Uredbe ali ne. Zato se sodišče samo odloči, ali bo takemu zaprosilu ugodilo. Vendar lahko madžarska sodišča podatke o naslovu brezplačno zahtevajo od KEKKH, zato ugoditev takšnemu zaprosilu za pravno pomoč v praksi ni izključena.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

V *vladni uredbi št. 335/2012 z dne 4. decembra 2012*, ki vsebuje podrobne določbe o poštnih storitvah in vročanju uradnih pisanj (v nadaljnjem besedilu: *vladna uredba št. 335/2012*), je določeno, da izvajalec poštnih storitev uradna pisanja, poslana s povratnico, vroči osebno naslovníku ali drugemu pooblaščenemu prejemniku.

Če je naslovník fizična oseba in ob poskusu vročitve ni dosegljiv na naslovu, se uradno pisanje vroči pooblaščenim osebam, ki je tam dosegljiva. Če tudi taka oseba ni dosegljiva, se lahko pisanje vroči nadomestnemu prejemniku, ki je tam dosegljiv (sorodnik naslovníka, starejši od 14 let).

Če je naslovnik organizacija, je oseba, ki je upravičena sprejeti pisanje, predstavnik organizacije, ki je lahko ena od naslednjih oseb: vodilni uslužbenec (glavni izvršni direktor, direktor, vodilni zaposleni ali katera koli druga oseba, pooblaščen za dajanje podpisov v imenu družbe ali zastopanje organizacije v splošnem smislu), predstavnik za sprejem pisanj, zastopnik za sprejem pisanj, upravitelj, administrator ali katera koli fizična oseba, zaposlena v sprejemni pisarni organizacije (če jo organizacija ima).

Izvajalec storitev lahko pošiljko vroči tudi prek organizacije, ki deluje na navedenem naslovu (posredna vročitev), če je naslovnikovo stalno prebivališče, dejansko prebivališče ali delovno mesto vojaška, zdravstvena ali socialna ustanova, zapor, hotel, študentski dom, delavski dom ali letovišče. Posredni prejemnik mora pošiljko sprejeti in zagotoviti, da bo izročena naslovníku.

V *vladni uredbi št. 335/2012* je določeno, da mora izvajalec storitev uradno pisanje poskusiti vročiti dvakrat. Če prvi poskus vročitve ne uspe, ker naslovnik ali pooblaščen prejemnik na naslovu ni dosegljiv, izvajalec storitev pusti obvestilo z informacijami, kot so določene v zakonu, da je uradno pisanje na voljo na mestu za prevzem, navedenem v obvestilu, in peti delovni dan po neuspešnem poskusu vročitve znova poskusi vročiti pisanje. Če tudi drugi poskus vročitve ne uspe, izvajalec storitev znova pusti naslovníku obvestilo (z informacijami, kot so določene v zakonu) in uradno pisanje da na voljo na mestu za prevzem, navedenem v obvestilu, za pet delovnih dni po datumu drugega poskusa vročitve. Po drugem poskusu vročitve je mogoče uradno pisanje prevzeti na navedenem mestu za prevzem ob predložitvi dokazila o istovetnosti. Če uradno pisanje ni izročeno v roku, navedenem v drugem obvestilu, izvajalec storitev naslednji delovni dan uradno pisanje vrne pošiljatelju s povratnico, na kateri navede „ni prevzel“.

V skladu z upoštevničimi določbami zakona III iz leta 1952 se šteje, da je pisanje vročeno peti delovni dan po datumu drugega poskusa vročitve, če ni dokazano drugače (razen če je bilo pisanje vročeno nadomestnemu prejemniku, ki je nasprotna stranka). Če se vroča pisanje, s katerim se sproži postopek, ali meritorna odločba, s katero se postopek konča, mora sodišče stranke obvestiti o domnevi, da je bila vročitev opravljena, takemu obvestilu pa mora biti priloženo uradno pisanje, v zvezi s katerim je sodišče vzpostavilo domnevo, da je bila vročitev opravljena.

Naslovnik lahko pisanje, naslovljeno nanj, prevzame tudi v sodni pisarni ob predložitvi dokazila o istovetnosti.

V *zakonu LIII iz leta 1994 o izvršilnih postopkih* (v nadaljnjem besedilu: zakon LIII iz leta 1994) je urejeno vročanje po sodnem izvršitelju kot alternativni način vročanja, ki je dovoljen v primeru meritornih odločb, ki so podlaga za izvršbo, če velja domneva vročitve in če je stranka, ki je upravičena zahtevati izvršbo, to izrecno zahtevala in vnaprej plačala stroške. Določeno je tudi, da lahko sodni izvršitelj izvršilni naslov vroči tudi osebno. V takem primeru mora biti vročitev zabeležena v poročilu. Če postopek ne uspe, je treba pisanje vročiti v skladu s splošnimi pravili o vročanju uradnih pisanj.

Poleg navedenega lahko v primerih, določenih v zakonu, vročitev opravi poseben organ vročanja, na primer osebje sodišča (če se vroča vabilo v pravnem postopku, ki ga je treba takoj vročiti).

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

V poglavju „Elektronsko sporočanje v pravnih postopkih“ v zakonu III iz leta 1952 je določeno, da se lahko v vseh pravnih in civilnih postopkih, za katere je tako določeno v zakonu (npr. izvršilni postopki, postopki likvidacije), uporablja elektronsko sporočanje, če se stranka s tem strinja, ne glede na to, kdo je naslovnik. V primeru elektronskega sporočanja se pisanja vročajo elektronsko prek računalniškega sistema, ki se uporablja za elektronsko vročanje.

Stranka prek sistema za vročanje na elektronski naslov, ki ga je navedla, prejme obvestilo o vročitvi pisanja, kar pomeni, da je bilo pisanje objavljeno v sistemu za elektronsko vročanje.

Stranka lahko pisanje prevzame s sledenjem spletni povezavi, ki jo preusmeri na pisanje, s tem pa potrdi elektronsko vročilnico, ki se samodejno pošlje pošiljatelju in stranki. Preden stranka odpre spletno povezavo, mora v sistemu za vročanje imeti na voljo vsaj naslednje informacije: ime pošiljatelja, datum dostave pisanja in številko zadeve.

Če stranka pisanja ne prevzame v petih delovnih dneh od objave v sistemu za elektronsko vročanje, se pisanje naslednji delovni dan šteje za vročeno (domneva vročitve). Če se upravičeno vzpostavi domneva vročitve, pošiljatelj in stranka prek sistema za vročanje prejmeta samodejno obvestilo.

V nujnih primerih se lahko vabilo na pravdo vroči po elektronski pošti tudi, če elektronski naslov ni znan.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovníku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

V zakonu III iz leta 1952 je določeno, da se vročitev opravi z objavo, če prebivališče stranke ni znano ali če je v državi, ki ne zagotavlja pravne pomoči pri vročanju, ali če obstajajo druge nepremostljive ovire, ki preprečujejo vročitev, ali če se lahko že vnaprej domneva, da poskus vročitve ne bo uspešen, ali če stranka kljub zakonski zahtevi ne imenuje zastopnika za sprejem pisanj ali če je vročitev osebi nemogoča. Praviloma lahko sodišče odredi vročitev z objavo le na zahtevo stranke in le, če obstaja verjeten razlog, ki je podlaga za to.

Objava traja 15 dni, prikazana pa je na oglasni deski sodišča in oglasni deski lokalnega urada župana, kjer je imela stranka zadnje znano prebivališče. Poleg tega mora biti objava prikazana tudi na osrednjem spletišču sodišč.

Če se pisanje, s katerim se sproži postopek, tožencu vroči z objavo, sodišče tožencu imenuje zastopnika in pisanje, s katerim se sproži postopek, vroči tudi zastopniku.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Če se vročitev opravi z objavo, se šteje, da je pisanje vročeno petnajsti dan po objavi na oglasni deski sodišča.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

V zakonu CLIX iz leta 2012 je določeno, da se lahko izvajalec storitev in naslovnik dogovorita, naj se pošiljke, naslovljene na naslovnika, vročajo na drug naslov (zlasti na naslov, kamor je pošiljanje preusmerjeno, v poštni predal ali na drugo mesto za prevzem). V *vladni uredbi št. 335/2012* je določeno, da izvajalec poštних storitev zagotovi informacije o prispetju uradnega pisanja, naslovljenega na poštni predal, tako da v poštnem predalu pusti obvestilo, tudi če je uradno pisanje naslovljeno na poštni predal, vendar ne na najemnika poštne predala.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

V zakonu III iz leta 1952 je določeno, da se morajo sodna pisanja, poslana po pošti, šteti za vročena na datum, ko je bil opravljen poskus vročitve, če naslovnik izrecno zavrne sprejem pisanja.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštних storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštних storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštних pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

V primeru vročitve v skladu s členom 14 Uredbe izvajalec poštних storitev na Madžarskem nima informacij o tem, ali je pošiljka, prejeta iz tujine, uradno pisanje. Zato za vročitev uradnih pisanj ne veljajo posebni predpisi, temveč splošni nacionalni predpisi, ki veljajo za priporočene pošiljke (s povratnico).

Glede oseb, ki so pooblaščen za sprejem uradnih pisanj, poleg navedenega iz točke 5 velja tudi naslednje. Če je naslovnik fizična oseba, je lahko nadomestni prejemnik tudi najemodajalec prostorov na zadevnem naslovu ali naslovnikov stanodajalec, če je taka oseba fizična oseba. Če gre za organizacije, pa so osebe, ki so upravičene prejeti vročeno pisanje v prostorih organizacije ali na drugem kraju, ki je na voljo strankam, zaposleni v organizaciji in njeni člani, fizične osebe, ki delajo v sprejemnih prostorih, če ima organizacija take prostore, pisanje pa se lahko vroči tudi drugim zaposlenim v organizaciji (kot občasnim prejemnikom).

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštних pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštних pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštних pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Če naslovnik ali drug pooblaščen prejemnik v času poskusa vročitve ni prisoten na naslovu, izvajalec storitev pusti obvestilo, v katerem naslovnika obvešča, da lahko pisanje prevzame na izvajalčevem mestu za prevzem. Pisanje lahko na takem mestu prevzame naslovnik, njegov pooblaščen predstavnik ali nadomestni prejemnik, ki ima stalno ali dejansko prebivališče na navedenem naslovu. Če naslovnik ali drug pooblaščen prejemnik pošiljke ne prevzame v roku, navedenem v obvestilu, izvajalec storitev pisanje vrne kot nedostavljeno.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Rok za prevzem pošiljke določi izvajalec poštних storitev. Madžarska pošta (Magyar Posta Zrt.) je določila rok desetih delovnih dni od poskusa vročitve. Glede načina obveščanja glej prejšnjo točko.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Povratnica je pisno dokazilo o vročitvi, ki dokazuje izid postopka vročitve, tj. prejemnika, vrsto prejemnika, če ni naslovnik (npr. pooblaščen predstavnik), datum prejema ali, če pošiljka ni bila izročena, razlog, zakaj ni bila izročena (npr. zavrnitev sprejema, „ni prevzel“). Izvajalec storitev vsekakor vrne povratnico pošiljatelju.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

V zakonu III iz leta 1952 je določeno, da če domneva vročitve velja (naslovnik je kljub dvema poskusoma vročitve zavrnil sprejem ali ni prejel pisanja), lahko naslovnik v petnajstih dneh od datuma, ko je izvedel, da velja domneva vročitve, pri sodišču, ki je sprožilo postopek, v katerem je bila vročitev opravljena, vložiti zahtevek, s katerim izpodbija domnevo vročitve. Praviloma velja, da takega zahtevka ni mogoče vložiti več kot šest mesecev po začetku veljavnosti domneve vročitve. Če se domneva nanaša na vročitev pisanja, s katerim se sproži postopek, lahko stranka zahtevek vložiti med postopkom, in sicer v petnajstih dneh od datuma, ko je izvedela, da velja domneva vročitve.

Vlagatelj lahko zahtevek, s katerim izpodbija domnevo vročitve, vložiti s sklicevanjem na dejstvo, da uradnega pisanja brez svoje krivde ni mogel prejeti iz naslednjih razlogov:

(a) ker je bila vročitev opravljena v nasprotju z zakonodajo, ki se uporablja za vročitev uradnih pisanj, ali ker ni veljavna iz drugih razlogov, ali

(b) ker pisanja ni mogel prejeti iz razlogov, ki v točki (a) niso navedeni (npr. ker ni izvedel za vročitev, vendar brez svoje krivde).

Če stranka zahtevek, s katerim izpodbija domnevo vročitve, vložiti na podlagi točke (a) in sodišče zahtevek sprejme, pravne posledice domneve vročitve ne veljajo več, vročitev in vse ukrepe ter postopkovna dejanja, ki so bila že opravljena, pa je treba v skladu s strankinim zahtevkom po potrebi ponoviti. Če tak zahtevek vložiti drug vlagatelj in ga sodišče sprejme, pravne posledice vročitve za vlagatelja ne veljajo.

Če se domneva vročitve izpodbija na podlagi točke (b), je treba vročitev ponoviti. Praviloma se določbe, ki veljajo za utemeljevanje neveljavnosti vročitve, smiselno uporabljajo tudi za vložitev in oceno zahtevka.

Izpodbijanje domneve je mogoče tudi med izvršbo. Ko odločitev na podlagi domneve vročitve postane dokončna, lahko naslovnik kot vlagatelj – če še vedno veljajo navedeni razlogi – med izvršbo, in sicer v petnajstih dneh od datuma, ko je izvedel za postopek izvršitve odločbe, pri sodišču prve stopnje vložiti zahtevek, s katerim izpodbija domnevo. Ko se postopek izvršbe enkrat začne, se lahko zahtevek vložiti le v skladu s tem odstavkom.

Sodišče lahko odredi vročitev z objavo le na zahtevo stranke in le, če obstaja verjeten razlog, ki je podlaga za to. Če se navedena dejstva izkažejo za napačna in je stranka za to vedela ali bi ob zadostni skrbnosti lahko vedela, vročitev z objavo in postopek, ki ji sledi, postaneta neveljavna, stranki pa se odredi plačilo nastalih stroškov in globe. Če pa nasprotna stranka (ki ji je bilo pisanje vročeno z objavo) privoli v postopek, ki sledi objavi – četudi zgolj molče –, postopek ne postane neveljaven. Tudi v takem primeru se stranki naloži globa in plačilo dodatnih stroškov, ki so pri tem nastali.

Če je bilo pisanje, s katerim je bil postopek sprožen, ali drugo pisanje stranki vročeno z objavo v nasprotju s predpisi, ki se uporabljajo za vročitev z objavo, se lahko zahteva sprememba končne odločbe.

Če ne velja domneva vročitve ali vročitve z objavo, se lahko posledice vročitve v nasprotju z zakonom odpravijo s splošnimi pravnimi sredstvi, ki so na voljo med postopkom, v skladu z veljavnimi predpisi.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Sodna taksa načeloma zajema tudi stroške vročitve. Stranki torej v sodnem postopku ni treba plačati stroškov vročitve. Edina izjema je vročanje po sodnem izvršitelju v skladu z zakonom LIII iz leta 1994, v katerem je določeno, da mora oseba, ki zahteva izvršbo, stroške izvršbe plačati vnaprej.

Sodni izvršitelj lahko zaračuna takso za vročanje v znesku 6 000 HUF, kot je določeno v uredbi ministra za pravosodje št. 14/1994 z dne 8. septembra 1994 o tarifah sodnih izvršiteljev. Poleg tega je sodni izvršitelj upravičen do pavšalnega povračila stroškov za posebno vročitev, ki znaša 3 000 HUF na posamezen poskus vročitve, če se vročitev opravlja na naslovnikovem stalnem prebivališču, dejanskem prebivališču ali delovnem mestu, in 6 000 HUF, če se vročitev opravlja na drugem stanovanjskem naslovu, ki ga naslovnik uporablja, ali na kraju, kjer naslovnik prebiva zgolj občasno.

Če se postopek izvršbe začne na podlagi pisanja, ki ga je treba vročiti, stroške nosi dolžnik. Stroške vročitve z objavo mora vnaprej plačati oseba, ki zahteva vročitev z objavo.

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zadnja posodobitev: 16/10/2017